

§ 29.

Skipperen maa ikke forlade Skibet uden at give Styrmanden eller, hvis denne ikke er til Stede, en anden af Mandskabet fornøden Underretning og Ordre. Naar Skibet ikke er fortojet i Havn eller til Ankers paa sikker Ankerplads, maa Skipperen, selv om der er Lods om Bord, ikke uden Nødvendighed være fraværende fra Skibet. Det samme gælder overhovedet under farefulde Omstændigheder.

§ 30.

Bliver Skipperen ved Sygdom eller anden tvingende Årsag forhindret fra at føre Skibet, bør Rederen derom uopholdelig underrettes. Kan Rederens Bestemmelse ikke uden Skade afventes, paaligger det Skipperen, i Udlandet saa vidt muligt efter Overlæg med Konsulen, at træffe Foranstaltninger, navnlig ved at antage Styrmanden eller en anden kyndig Mand til midlertidig at føre Skibet. Er Skipperen ude af Stand til, eller undlader han at udføre, hvad der saaledes paaligger ham, har Konsulen at foretage det fornødne.

§ 31.

Skipperen har at sørge for, at Lastning og Losning behørig paasthyndes, og at Skibets Afrejse derefter ikke forhales. Under Rejsen maa han ikke uden Nødvendighed afvige fra rette Vej eller paa anden Maade gøre Ophold, naar det ikke sker for at komme Mennesker i Havsnød til Hjælp. For at bjerge andet Skib eller Gods maa intet Ophold gøres, naar Bjergningen ikke kan finde Sted uden Risiko for Skibet og uden væsentlig Ulempe for Rederen eller andre, hvis Interesser det er Skipperens Pligt at varetage.

§ 32.

Skipperen har under Rejsen at gøre, hvad der staar i hans Magt for at holde Skibet i sødygtig Stand. Har Skibet grundstødt, eller hvis ellers nogen Begivenhed er indtruffet, hvoraf Skade kan antages at være opstaaet, paaligger det Skipperen at foranstalte Undersøgelse paa første Sted, hvor saadan kan foretages.

§ 33.

Det paaligger Skipperen at gøre sig bekendt med de Skibsarter vedrørende Paabud og Forskrifter, der ere at iagttage paa de Steder, som han paa Rejsen skal anløbe. Ligesaa bør han i Tilfælde af Krig eller Blokade staffe sig Underretning om, hvad der til Skibs og Ladnings Sikkerhed er at iagttage.

§ 34.

I saadant Antal og mod saadan Betaling, som af Kongen fastsættes, er Skipperen pligtig, til Bestemmelsesstedet eller anden Havn, som Skibet under Rejsen skal anløbe, at medtage danske Søfolk, hvis Hjemsendelse det paaligger Konsulen at besørge.

Saaledes hjemsendte Søfolk ere i Henseende til Skif og Orden om Bord pligtige at iagttage, hvad der paaligger Mandskabet, og derhos, naar det findes nødvendigt, efter Evne at hde Bistand ved Skibsarbejdet.